

Folketingets Socialudvalg

Departementet

Holmens Kanal 22
1060 København K

Tlf. 3392 9300
Fax. 3393 2518
E-mail vfm@vfm.dk

THE/ J.nr. 2008-2730

Dato: 30. april 2008

Under henvisning til Folketingets Socialudvalgs brev af 11. marts 2008 følger hermed velfærdsministerens endelige svar på spørgsmål nr. 247 (SOU Alm. del).

Spørgsmål nr. 247:

"Ministeren bedes oplyse, om det i forbindelse med tildeling af plejevederlag til pasning af døende er muligt for den døende at få hjælp til helt praktiske ting, ud over rengøring, som f.eks. at følge børn til fritidsaktiviteter, indkøb o.a."

Svar:

Reglerne i servicelovens kapitel 23 om pasning af døende omfatter alene hjælp i tilknytning til pleje af døende i eget hjem. Det karakteristiske ved pleje af døende er, at vægten flyttes fra behandling med helbredende sigte til omsorg og lindring. Indsatsen koncentrerer sig således om at forbedre livskvaliteten i et kortere tidsrum.

Det konkrete indhold i plejeopgaven er ikke specificeret i lovgivningen, men må aftales i forbindelse med, at der etableres en plejeordning i eget hjem.

Det fremgår af Socialministeriets (nu Velfærdsministeriet) vejledning nr. 33 af 14. juli 2007 om hjælp i forbindelse med pasning af døende, at kommunalbestyrelsens almindelige tilbud om hjælp til syge og personer med nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne også skal gives til døende, der plejes i hjemmet af en nærtstående. Selv om en nærtstående påtager sig plejeopgaven, vil der ofte være behov for, at kommunalbestyrelsen giver ekstra hjælp.

Der er ikke i Velfærdsministeriets lovgivning fastsat særlige regler om hjælp til døende udover reglerne i servicelovens kapitel 23 om pasning af døende.

Med hensyn til at yde hjælp til at følge børn til fritidsaktiviteter eller på anden måde understøtte en stabil dagligdag for barnet kan jeg oplyse, at det efter servicelovens § 52, stk. 1 og stk. 2 er muligt at iværksætte en støtte i hjemmet. Det kan eksempelvis være praktisk, pædagogisk eller anden form for støtte i hjemmet.

At et familiemedlem er døende, kan dog ikke i sig selv siges at udgøre et kriterium for at modtage hjælp efter servicelovens § 52, stk. 1 og stk. 2. Et kriterium for at modtage en sådan støtte er, at støtten er af væsentlig betydning, og at der er et særligt behov for den, hvilket kommunen efter servicelovens § 50 eller § 51 skal vurdere gennem en undersøgelse af barnets forhold.

Med hensyn til hjælp til indkøb kan jeg oplyse, at det efter den sociale lovgivning er kommunalbestyrelsen i den enkelte kommune, der har pligt til at sikre, at personer, der midlertidigt eller varigt har behov for personlig og praktisk hjælp til nødvendige opgaver i hjemmet, får tilbud om det. Det er således kommunalbestyrelsen, der har både det økonomiske og indholdsmæssige ansvar for tilrettelæggelsen af tilbud om bl.a. den personlige og praktiske hjælp. Det kommunale ansvar betyder bl.a., at det er den enkelte kommunalbestyrelse, der træffer beslutning om serviceniveauet i kommunen, herunder om hvilke tilbud der skal stilles til rådighed, omfanget af disse, og hvem der har ret til disse tilbud. Tilbuddene om personlig og praktisk hjælp gives efter en konkret individuel vurdering af behovet, og tilbuddene skal løbende afpasses modtagerens aktuelle behov.

Ved vurderingen af det konkrete behov for eksempelvis praktisk hjælp, herunder indkøb, skal kommunen bedømme ansøgerens samlede situation. Der skal bl.a. tages hensyn til ansøgerens netværk, og det forventes, at eventuelle øvrige medlemmer af husstanden deltager i opgaveudførelsen i hjemmet.

Karen Jespersen

/ Bent Nielsen